

sosialurin

telf. 147 20. 11820
box 76, 3800 Tórshavn
p/f sosialurin

Útgevandi: Fyrir-
og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Bládmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Arne Thomsen
Uppseting: Sosialurin
Prent: Dimmalætting

Bingo og røktarheim

SEINASTA MIKUDAG spyr ein lesari í Sosialinum um havnarfólk eru ol-mussudýr. Orsøkin til spurningin er, sigur lesarin, at tú neyvan letur upp fyrri útvarpinum, uttan at hoyra um bingo, loppumarknað ella dans her og har til frama fyrri nýtt røktarheim í Havn. Og mælir hann havnarfólki til at vísa, at tøy kunnu klára seg uttan olmussu av bygd.

BURTURSÆÐ FRÁ, at hetta seinasta brotið eftir okkara tykki var betur ósagt, t áilt man vera at meta um, hvør ið livir av hvørjum (vit liva hóast alt øll í sama samfelagi), nemur lesarin við ein týðningarmiklan og prinsipiellán spurning.

TAÐ MAN NEYVAN vera nakað, ið ivast í, at tøy fólk ella feløg, sum hav gjørt eitthvørt tiltak til frama fyrri eitt hart tiltrøngt røktarheim í Havn, hava gjørt hetta í bestu meining. Og stóra tøkk hava tøy uppiborið fyrri tað. Men hinvegin eru vit ikki eina løtu í iva um, at hetta átti sjálvandi at verið ein kommunalur spurningur, eins og hann hevur verið tað aðrar staðir í landinum.

AT HAVNAR KOMMUNA til tíðir sýnist at hava ein sera lagnan hátt at prioritera uppgávurnar upp á er harmuligt. At vælferð teirra gomlu og sjúku skal vera tegnd saman við bingospølum og loppumarknaðum, er lítið sømuligt fyrri Tórshavnar bý.

Krev tín rætt — ger tína skyldu

Tað skal vera eitt minsta mark fyrri hvat bløðini seta uppá prent fyrri at skapa sensation, uttan at kanna um nakað hald er í skuldsætingunum.

Nú í vikuni eru bløðini

so »Tiðindafróð« um at fyra gentur eru uppsagdar á Bacalao uttan nakra stórvegis grundgeving. Av kollegialum grundum skulu vit ikki koma við grundgevingum fyrri

nevndu uppsøgnum, men bert visa aftur fyrri okkum sum starvast á Bacalao, at tann orðingin: »Burtur ein dag — men tað er ikki óvanligt« ikki er vanligt, og um tær fyra gera tað óvanliga til vanligt so er bert svarið: »Hetta er óvanligt í Føroyum.«

Arbeiðið á Bacalao er mest sessonarbeiði, tá arbeiði má gerast tá fiskur er.

Fiskur er eitt viðbrekið ráevni at arbeiða við, og kann tí ikki goymast ov leingi, og má leiðslan til krevja eitt minsta mark fyrri at arbeiðsætlanin fyrri dagar/vikur kann haldast.

Hesar fyra hava ongum øðrum at takka fyrri arbeiðslagnu teirra uttan sær sjálvum.

At geva skyldina yvir á arbeiðsformannin Gullberg Gullfoss er burtur úr øllum viti, og hava tær honum alt fyrri at takka, at hann ikki hevur úttalað seg um grundgevingarnar, tá tær tá uttan iva høvdu framtíðartrupulleikar at finna arbeiði.

Í 14. september verður upplýst einiðis, at orsøkin til uppsøgningarnar eru, at gera okkum bangin, so vit

ikki halda ov langar steðgir. Tær hava millum annað við hesi frágreiðing svarað uppá tað fyrri teimum so ófatandi, hvat var á vasi?

Formaðurin í Havnar arbeiðskvinnufelag, Signhild Tórgarð, hevur í hesum máli gjørt meira enn sína skyldu, og hevur al-samt ávara ávisar persónar á arbeiðsplássinum viðvíkjandi teirra arbeiðslíka-sælu uttan nakað úrslit, sum nú er gjørt galdandi. Royndir eru gjørdar, hóast hesa beinleiðis líka-sælu, fyrri at fáa tær aftur í vinnu, men kann tað ikki leggjast henni til last, at teirra vansketan á arbeiðsplássinum, hevur ført til hesar 4 uppsagnir-nar.

Viðvíkjandi arbeiðs-leiðsluni hava vit bert góð orð at siga um, og finnist neyvan betri arbeiðsklima hvar so nógv fólk eru í vinnu, og eigur tí eingin minoritetsgrúpa at fáa loyvi at demoralisera.

Um álitisvinnur og menn hava vit bert eitt at siga:

Teimum hava vit álit á.

Flakakvinnur

Hvar skulu vit leggja royndarstöðina?

Í Dimmalætting leygar-dagin hevði William Tind-skarð lesarabrev, har hann mælti til at leggja royndarstöðina í Skálavík.

Eg haldi meg minnst, at Viggo Dalsgaard eina-ferð í fjør heyst hevði eina frálíka grein í Sosialinum,

um hetta sama mál. Eg haldi at hon segði tað so gott at tit áttu at prenta hana uppaftur, um tað er gjørligt.

Vinarligast

b.

Sjálvandi í Dalsgarði!

At Jóannes bóndi Pat-ursson gjørdi eitt gott arbeiði, tá hann fyrri um nýti árum síðani hevði skúla fyrri ungum bónda-synum og øðrum í Kirkjubø, eru ikki tvær meiningar um. Ikki minst sást hetta her í Sandoyinni, har fleiri høvdu verið hjá honum og lært at pløga og lært at koyra við vogni og sláa við maskinu.

Royndarstöð varð so seinri, fyrst í tjugunum, lögð í Hoyvík á lendi ið er sjáldsama óhóskandi fyrri nútímans amboð.

Hvi hon kom har, veit eg ikki rættliga, men Jóannes bóndi plagdi at bera búnaðarráðgevaran-um Mads W. Lützen fyrri, at tað var tí, at hann skuldi »ligge í pas-sende nærhed af Thors-havn, for selskabelig-hedens skyld«. Jóannes vildi vera við, at hetta skuldi verið sagt ella skrivað av onkrum danskum embætismanni.

Nokk fyrri at beta um hetta mistak við hesum óhóskandi lendinum í Hoyvík, hevur, sum øll vita, verið talað og skrivað í mong Harrans ár um at flyta royndarstöðina og at gera skúla og royndarstöð á øðrum stað.

Antonius Sørensen, lögtingsmaður fyrri Fólkaflakkin, og aðrir góðir menn við honum finga avtalu í lag við

Dalsgarðsbóndan ið tá var, tíðliga í fimtiárun-um, um at hann skuldi lata garðin til skúla og royndarstöð. Sakin kom á ting, og har var so nær við at hon kom ígjøgnum, at einans ein at-kvøða restaði, og tað var stórt spell, tí so høvdu vit havt skúlan og royndarstöðina á einum stað fyrri mongum árum síðani.

Dalsgarður stendur teimum aftur í boði nú og hevur gjørt tað í fleiri ár, so tað má vera mistakið mikla av Fólka-flakkinum og D. P. Danielsen av Velbastað at liva reka Palla av Heygsarði í staðni fyrri at fullføra Antonius Sørensens hjartamál. — Antinis og eg vóru minni enn so samsintir poli-tiskt, men ein visti, hvar tann maðurin stóð. Hann var eingin bløka.

Tað er tí eyðvitað, at eftir valið taka menn seg saman úr øllum flokkum, og leggja skúla og royndarstöðina í Dals-garði — garðinum hjá pløgmanninum, fyrsti føroyingur ið nýtti pløgv og lata Palla sita í friði, og ikki aftur einaferð »lægge den i passende nærhed af Thorshavn for selskabelighedens skyld«.

Skálavík 2. nov. 1980
Viggo Dalsgaard

Ikki bert ideologiskur hurlivasi,

men eisini persónligur:

Wang er jú forkempari hjá Gong

Fyrri stuttum skrivaði ein, ið kallaði seg Observa, um ideologiska hurlivasan í Tjóðveldisflokkinum og Unga Tjóðveldinum, ja, tað má eg sanna, men eg fari at skoyta uppi, at har er ikki bert ideologiskur hurlivasi, men eisini ein politiskur og persónligur hurlivasi og tað við lit.

Besta domi um hetta er óskilið í Tórshavnar Býráð, har annar tjóðveldis-maðurin er í meiriluta-num, og roynir soleiðis at fáa nakrar molar frá tí annars stókk-konserva-tivu yvirvektini í sam-gonguni, meðan hin, Zacharias Wang, er blivin trúgvur forkempari hjá Petur í Gong himself og Inga Mohr, og tiskil fær hann einki ígjøgnum, men kann valka sær í egnum paradu-uppskotum, sum ongan livandi tjans hava at koma ígjøgnum.

Hetta er tað, sum menn rópa opportunisma og slikir menn verða róptir

opportunistar. Teir hugsa meira um seg sjálvar og kanska onkran lótuvinning, men hugsa ikki um heildina og ein felagspoli-tikk. So kann Z. Wang for-svara seg alt hann vil, hvi hann valdi at standa utt-anfyrri, tí veruleikin er hann, ið Finnur Johansen, tjóðveldismaðurin í sam-gonguni eisini hevur ávist, at tjóðveldisflokkurin misti eina rúgvu av nevndarsessum i kommununi, tí Z. Wang heldur vildi í leypin hjá Petur í Gong. — Hjá hes-um býráðsliminum, sum stýrði býnum í mong ár, og sum var ein atvoldin til, at Ólavur Michelsen, sáli, kundi skriva tøy við-gitnu orðini um små-korruption í stóran stíl...

Hetta sigur ikki sørt um hurlivasan í Tjóðveldis-flokkinum her í høvuðs-staðnum. Nei, góðu fólk, Tjóðveldisflokkurin er ikki bert ein flokkur av

Framhald á síðu 11